

[Erik Eriksen.]

landbrugskonference. Det er min faste overbevisning, at det er et altafgørende spørgsmål for dansk erhvervsliv — det springer stærkest i øjnene i dag for landbrugets vedkommende, men det vil også blive afgørende for industrien. De ubehageligheder, der følger af denne plan, er der ingen af os der er blinde for; jeg har peget på dem også her i salen for år og dag siden. Men det kan ikke nytte, at vi lukker øjnene, for det er Vesteuropas stilling i forhold til både USA og Rusland, det drejer sig om i det store perspektiv, og derfor er arbejdet med disse planer jo også skredet frem med en hast, som kun de færreste af os havde troet mulig. Jeg indrømmer, at jeg ud fra et erhvervsøkonomisk synspunkt næsten ikke kan tænke mig Danmark udenfor. Jeg er aldeles overbevist om, at dansk landbrug f. eks. ikke vil kunne holde til den forskelsbehandling, vi må regne med bliver følgen af at stå udenfor. Vi står i den situation, at vort Englandsmarked har en faldende betydning, de seks landes en voksende. Vi har vel også alle sammen i klar erindring, hvorledes det gik med vor ægekspport til England i sin tid, eller hvordan det gik, da Benelux blev dannet og vor landbrugsekspport til Belgien faldt bort. Det er den fare, vi er nødt til at se i øjnene.

Den højtærede stats- og udenrigsminister gjorde en bemærkning om de forhandlinger vedrørende frihandelsområdet, som i går blev indledt i Paris, og den højtærede minister gav udtryk for en vis optimisme. Se, det var vel at vente, at England ville opgive sit hidtidige standpunkt: overhovedet ikke at medtage fødevarer, og jeg kan naturligvis ikke vurdere, hvor meget der ligger i den ændrede engelske stillingtagen, men det er helt nødvendigt, tror jeg, at vi fra dansk side fra første færd understreger, at engelske indrømmelser over for vin, sydfrugter, grønsager og den slags ikke er indrømmelser til de danske synspunkter. Kun en fuldt tilfredsstillende løsning også for så vidt angår de forædlede landbrugsprodukter kan give Danmark mulighed for en positiv deltagelse i forhandlingerne om et frihandelsområde. Og jeg skal slutte med at sige, at jeg lægger meget vægt på, at regeringen vil være enig med os i dette standpunkt.

Aksel Møller: Der gik i går i de taler, som blev holdt i det høje ting, en næsten ubrudt tone gennem forhandlingen. Det var så åbenbart, at det politiske liv i Danmark nu måtte ind i en periode af afspænding mellem regeringspartier og opposition og større ro over den politiske debat. Men jeg vil gerne advare den højtærede stats- og udenrigsminister mod at tro, at ro er det samme som blikstille. Da man hørte den højtærede stats- og udenrigsministers svar i dag til oppositionspartierne, var det så åbenbart, at han næsten havde overdrevet forventningerne om ro. Jeg kan måske sige det på den måde uden at blive misforstået, at den diplomatiske udenrigsminister lagde statsministeren så megen diplomati i munden, at det var uhyre vanskeligt efter at have hørt statsministerens tale at kunne sige, at debatten i det høje ting virkelig vejledede den danske befolkning med hensyn til rammerne for den politiske udvikling i Danmark i den kommende folketingssamling. Meningen med denne debat må jo være, at der virkelig finder en meningsudveksling sted. Det er det, folket med rette forventer.

Hvad var der f. eks. i den højtærede stats- og udenrigsministers svar, der tog stilling til det meget væsentlige problem, som hedder den langsigtede økonomiske politik? Der var, så vidt jeg kunne høre det, ingenting. Man må ikke glemme, at da vi gennemførte junilovene og så de meget betydelige modsætninger tørne op i denne sag omkring regeringens juniforslag, blev vi stadig væk formanet til at afvente regeringens langsigtede politik. Jeg havde opfattet det på den måde også efter at have hørt statsministerens åbningstale forleden dag, at denne langsigtede politik ville betyde, at man ville tilpasse Danmarks produktion, Danmarks økonomi i alle faser til den opgave, som ventede Danmark i et Europa, der havde organiseret sig på en anden måde end den, vi hidtil var vant til. Men i den højtærede statsministers svar i dag på det, som jeg havde sagt om disse ting, hvor enfoldigt det måske end kunne have været, var der ikke nogen som helst tilkendegivelse af, hvad regeringen mente om dette.

Nu kan det naturligvis have sine gode grunde. Det vil naturligvis være storagtigt